

Nr 1

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § lagen den 4 mars 1955 (nr 86) i anledning av Sveriges anslutning till de internationella fördragen angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgods.

Genom en den 16 december 1955 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 13, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om ändrad lydelse av 2 § lagen den 4 mars 1955 (nr 86) i anledning av Sveriges anslutning till de internationella fördragen angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgods

Härigenom förordnas, att 2 § lagen den 4 mars 1955 i anledning av Sveriges anslutning till de internationella fördragen angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgods skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

Äger innehavare — — — — — — — — — — järnvägen hör.
Vad i — — — — — — — — — — och presenningar.

Privatvagn, som tillhör utländsk person, ävensom denne tillhöriga, för befordringen erforderliga föremål i vagnen må ej utmätas eller beläggas med kvarstad, med mindre åtgärden sökes på grund av dom eller beslut, som meddelats av domstol i den stat, där vagnägaren har sitt hemvist.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen förordnar.

Från och med den 1 oktober 1938 blev internationella fördraget den 23 november 1933 angående godsbefordring å järnväg (IFG) tillämpligt å Sverige. Till detta fördrag fanns fogat bland annat en Bilaga VII med Internationellt reglemente angående befordring av privatvagnar.

År 1952 hölls i Bern en konferens med uppgift att revidera bland annat nämnda fördrag. Vid denna konferens utarbetades ett nytt fördrag angående godsbefordran å järnväg (CIM). Vad beträffar Bilaga VII beslöts, att densamma skulle revideras enligt ett särskilt revisionsförfarande, beträffande vilket bestämmelser infördes i artikel 67 § 4 i det nya fördraget.

Den 15 januari 1955 har Sverige med förbehåll för bestämmelserna i artikel 55 ratificerat 1952 års fördrag. Angivna förbehåll återtogts den 18 april 1955.¹

Jämlikt ett av signatärstaterna den 18 juni 1955 upprättat protokoll skall fördraget träda i kraft den 1 mars 1956, med undantag för bestämmelserna i artikel 67 § 4, vilka äga verkan redan från och med den 18 juni 1955. I enlighet med sistnämnda bestämmelser har Bilaga VII numera reviderats av en särskild sakkunnigkommission, vars förslag till Bilaga VII att fogas till 1952 års fördrag tillställts fördragsstaterna för godkännande.

Vid remissen till lagrådet har *föredragande departementschefen, statsrådet Zetterberg*, anfört bl. a. följande:

Enligt artikel 55 § 3 i 1952 års fördrag kan en järnvägs rullande materiel ävensom järnvägen tillhöriga, för befordran avsedda föremål, såsom behållare, lasttillbehör, presenningar, o. s. v. icke beläggas med kvarstad eller utmätas inom annan stat än den till vilken den ägande järnvägen hör, såvida icke kvarstaden eller utmätningen kommer till stånd på grund av dom eller beslut av domstol i sistnämnda stat. Vidare föreskrives i denna paragraf, att förutsättningarna för att privatvagnar icke må beläggas med kvarstad eller utmätas angivas i Bilaga VII.

I lag den 4 mars 1955 i anledning av Sveriges anslutning till de internationella fördragen angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgods förordnas, i anledning av omnämnda bestämmelse i artikel 55 § 3 i 1952 års fördrag, att, därest här i riket finnes rullande materiel, som hör till utländsk järnväg, sådan materiel ej må utmätas eller beläggas med kvarstad, med mindre åtgärden sökes på grund av dom eller beslut, som meddelats av domstol i den stat, till vilken den utländska järnvägen hör. Vad sålunda stadgas gäller även samtliga järnvägen tillhöriga, för befordran avsedda föremål, såsom behållare, lasttillbehör och presenningar. Denna lag träder i kraft den dag Konungen förordnar. Dylikt förordnande har ännu ej givits, men avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt med 1952 års fördrag eller den 1 mars 1956.

I artikel 15 uti Bilaga VII till 1952 års fördrag har införts en ny bestämmelse av innehåll, att privatvagn ävensom vagnägaren tillhöriga, för befordringen erforderliga föremål i densamma icke må beläggas med kvarstad eller

¹ SÖ 1955 nr 1—nr 5.

utmätas inom annan stat än den där ägaren har sitt hemvist, såvida icke kvarstaden eller utmätningen kommer till stånd på grund av dom eller beslut av domstol i sistnämnda stat. I anledning härav är en ändring uti 1955 års lag erforderlig.

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,
att förevarande proposition, nr 13, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 1 februari 1956

På första lagutskottets vägnar:

EMIL AHLKVIST

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Ahlkvist, Branting, Per Olofsson, Magnusson, Lindgren, Theodor Johansson och Alexanderson; samt

från andra kammaren: herr Lindberg, fröken Öberg, herrar Gezelius, Gustafsson i Borås, Larsson i Stockholm, Jacobsson i Sala, Larsson i Luttra och Lundqvist.
